

Een paar cijfertjes doen soms wonderen

Vrolijk blijspel in drie bedrijven

door

NICO EDELENBOSCH

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN PAAR CIJFERTJES DOEN SOMS WONDEREN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NICO EDELENBOSCH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

WANDA DE WIT - huisvrouw

ALEX DE WIT - man van Wanda

ILSE - hun dochter

PETER - vriend van Ilse

OLGA - bijzonder vitale oude dame

VERA - lieve jonge vrouw

DECOR:

Huiskamer naar eigen inzicht ingericht.

TIJDSBEPALING:

EERSTE BEDRIJF - vrijdagavond

TWEEDE BEDRIJF - zaterdagmorgen

DERDE BEDRIJF - zaterdagmiddag

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat zitten Wanda, Alex en Ilse rond de tafel. Wanda leest een boek. Ilse is gekleed om uit te gaan. Ze heeft een tasje met opmaakspulletjes voor zich. Alex heeft enige belastingaanslagen voor zich en kijkt zorgelijk.

WANDA: Moet je nu vanavond alweer de deur uit?

ILSE: Moeten niet. Maar we gaan.

ALEX: We?

ILSE: Peter komt me halen.

ALEX (*kijkt op*): Peter?.... Ik dacht dat-ie Hans heette.

ILSE: Met Hans is het uit. Al lang.... Dat heb ik u vorige week al verteld.

ALEX: O ja?

ILSE: Toen u met hem hebt gesproken.

ALEX: Met Hans?

ILSE: Nee, met Peter. Toen had ie het over z'n zuster.

ALEX: Is daar dan wat mee?

WANDA: Ach dat weet je toch. Hij vroeg toch of we geen kamer over hadden.

ILSE: Zijn zuster zoekt een kamer.

ALEX: O ja, dat herinner ik mij. (*er wordt gebeld*)

ILSE: Dat zal hem zijn. (*staat op*)

WANDA: Vraag of hij even binnen komt.

ILSE: Waarvoor?

WANDA: Zo maar. Dan kan je vader zijn neus nog even zien.

ILSE: Daar is anders niets bijzonders aan te zien. (*af*)

ALEX: Die afvalstoffenheffing is ook alweer de hoogte in Wanda.

WANDA: Alles gaat de hoogte in.

ALEX: En je kunt er niets tegen doen. (*pauze*) Heette de eerste niet Sjors?

WANDA: Wie?

ALEX: Het vriendje van Ilse.

WANDA: Sjors?... O, je bedoelt dat schoolvriendje.

ALEX: En toen kwam Willie, Willie kauwgom.

ILSE (*op. Achter haar komt Peter binnen in trainingspak*): Nou, als u zijn neus nog wilt zien.

PETER (*opgewekt*): Dag mevrouw. Dag meneer.

WANDA: Dag.

ALEX: Dag Hans.

PETER: Nee, ik ben Peter. Peter Sullie. (*met de nadruk op lie*)

ALEX: Hoe?

PETER: Sullie!

ALEX: Ach jee.

PETER: Zegt u maar gewoon Peter.

ALEX (*bekijkt Peter van boven naar beneden*): Hoe ernstig is het eigenlijk tussen jullie?

PETER: Heel ernstig.

ALEX (*kijkt vragend naar Ilse*): O ja?

ILSE (*bevestigt*): Zeer ernstig.

ALEX: Zo zo.

PETER: Heeft u er nog over nagedacht?

ALEX: Waarover?

PETER: Over mijn zuster. Ze zoekt een kamer.

ALEX: Ik heb geen kamer.

PETER: Het is een leuke meid hoor.

ALEX: Zo.

PETER: Ze is kleuterleidster.... en studeert nog.

ALEX (*met een gezicht of het vies smaakt*): Een studente.

PETER: Ze is dus veel weg. U hebt helemaal geen last van haar.

ALEX: Nog minder als ze hier niet is.

PETER (*weet niets meer te bedenken*): Niet dus?

ILSE: Schei maar uit Peter. Met pa valt niet te praten.

ALEX: Er valt best met mij te praten. Ik verhuur alleen geen kamers.

Gaan jullie zó uit? (*wijst naar het trainingspak van Peter*)

ILSE: We gaan niet uit. Peter moet invallen.

PETER: Een volleybalwedstrijd. Dus er valt niet over te praten?

ALEX: Waarover?

PETER: Over een kamer.

ALEX: Nee.

PETER: Nou ja, dan.... (*kijkt naar Ilse*)

ILSE: Ik ga met je mee. (*naar de deur*) Dan kunnen we buiten nog even praten.

PETER: Okay. (*naar deur*) Goedenavond.

WANDA: Dag Peter.

ALEX: Goeienavond. (*Peter en Ilse gaan af en Alex verdiept zich weer in zijn papieren*) Het is toch eigenlijk schandalig wat ze aan onroerendgoedbelasting durven vragen.

WANDA (*korzelig*): Ik begrijp niet waar jij je druk over maakt. Dat wist je van te voren Alex. Je wilde per se dit grote huis, en hoe groter je woont, hoe meer kosten.

ALEX: Ja! Maar ze blijven aan de gang Wanda.

WANDA: Dat wist je ook van te voren. Regeringen komen altijd tekort. Daar had je rekening mee moeten houden.

ALEX: Ik heb met alles rekening gehouden. Maar ik wist toch niet dat ik mijn overwerk kwijt zou raken.

WANDA: Dat zat er anders dik in. Overwerk is een extra'tje waar je niet op mag rekenen.

ALEX: Ja ja.

WANDA: We hebben boven twee kamers leeg staan.

ALEX: Die staan niet leeg.

WANDA: O nee?

ALEX: De kamer links wordt studeerkamer.

WANDA: Studeerkamer? Wil je gaan studeren?

ALEX: Nou ja, kantoor dan.

WANDA: Kantoor? Je hebt niet eens een bureau.

ALEX: Al mijn boeken staan al boven.

WANDA: Dat oude kastje van je vader? Dat zet je dan maar in de gang. Daar is plaats genoeg.

ALEX: In de gang kan ik niet studeren

WANDA: Alweer studeren. De kamer rechts dan.

ALEX: Die wordt speelkamer.

WANDA: Speelkamer??

ALEX: Daar wil ik een tafelbiljart hebben.

WANDA: O. Heb je daar dan wel geld voor?

ALEX: Nog niet. Ach Wanda, dat is een oude droom van me.

WANDA: En wie houdt die droom schoon?

ALEX: Die maak ik zelf schoon.

WANDA: O ja. Dat ken ik. Maar verhuur die kamer dan tot je die droom verwerkelijken kunt.

ALEX: Verhuren?!

WANDA: En dan laat je je inschrijven bij een sportvereniging of zo.

ALEX: Hè??

WANDA: Dat is beter dan achter een bureau of een biljart te zitten.

ALEX: Achter een biljart zit je niet. Daar loop je omheen.

WANDA: In ieder geval doe je dan weer eens wat. Je wordt zo slap als een vaatdoek.

ALEX: Ho ho. Ik ben zo sterk als een beer.

WANDA: Daar merk ik dan niet veel van.

ALEX: Wat zullen we nou hebben.

WANDA: Waarom wil je die zuster van lises vriend niet in huis nemen?

ALEX: Dat is een soort studente en ze heet Sullie... *(nadruk op Sul)*

WANDA: Sullie?

ALEX: Dat zoveelste vriendje van Ilse heet Peter Sullie. Dus heet zij ook Sullie, en ze is een studente. Een studente die Sullie heet.

WANDA: Nou?.... En?

ALEX: Studenten bouwen feestjes en hebben praatjes... en...
WANDA: Onzin.
ALEX: En je raakt ze niet meer kwijt. Je mag tegenwoordig niemand meer op straat zetten.
WANDA: Dat vind ik wel goed ook.
ALEX: Ik niet.
WANDA: Dan neem je een vluchteling. Dat is voor tijdelijk.
ALEX: Een vluchteling?
WANDA: Een moeder met kind.
ALEX: Ik heb hier toch geen asiel.
WANDA: Dan doe je nog goed werk.
ALEX: En weet je wat die doen?
WANDA: Nee.
ALEX: Die slachten schapen op hun kamer.
WANDA: Je meent 't.
ALEX: Dat brengt hun geloof of zo iets met zich mee. Nee, dank je.
WANDA: Niet dus.
ALEX: Wanda, we hebben deze ruimte hier met moeite en spaarzaamheid veroverd, en ik zie niet in waarom daar een ander van moet profiteren.
WANDA: Er zijn mensen die zitten te springen om een beetje ruimte.
ALEX: Rustig laten springen, maar niet bij ons.
WANDA: O.
ALEX: Moet je horen.
WANDA: Ik hoor.
ALEX: Ik heb alle uitgaven eens op een rijtje gezet. Als jij dat nu ook eens doet.
WANDA: Ik?
ALEX: Middels een huishoudboekje.
WANDA: Aha!
ALEX: Daar hebben we het al eens eerder over gehad.
WANDA: Ja ja. Weet je wat jij had moeten doen?
ALEX: Nou?
WANDA: In de regering gaan zitten. Daar weten ze ook hoe ze gaten moeten maken, die door een ander opgevuld moeten worden.
ALEX: Ik begrijp je niet.
WANDA: Natuurlijk niet.
ALEX: Hoe bedoel je dat nu weer?
WANDA: Jij begrijpt nooit iets als ik wat zeg.
ALEX: Nu doe je net of we niet meer met elkaar kunnen praten.... *(hij wacht)* We kunnen hier toch wel gewoon over praten.... *(hij wacht)* Ik kan er toch niets aan doen dat er geen overwerk meer is.

WANDA: Zeg ik dat dan?

ALEX: Nee, maar je houding is zó... dat... *(zwijgt)*

WANDA: Dat er geen overwerk meer is, dat begrijp ik. Dat je daardoor minder verdient begrijp ik ook. Waarom ik daarom een huishoudboekje moet gaan bijhouden begrijp ik niet! .... En ik ben het ook niet van plan.

ALEX: Maar....

WANDA: Je hoeft er verder niet meer over te beginnen, want ik doe het niet.

ALEX: ..... O.

WANDA: Hoeveel verdien je nu minder?

ALEX: Eh.... ongeveer tien procent.

WANDA: Nou, dan geef je mij tien procent minder huishoudgeld, en dan zie ik wel hoe ik daar mee rondkom. Zo eenvoudig is dat.

ALEX: Maar zo eenvoudig is het niet.

WANDA: O nee?

ALEX: Nee, want de hypotheek wordt niet met tien procent verlaagd. De auto kost ook niet tien procent minder... en...

WANDA *(valt meteen in)*:... en de kapper niet, en de krant niet... *(er wordt gebeld)* en de radio niet, en de verwarming niet. *(loopt naar de deur om open te doen)* en de electra niet. Ik weet het. Ik weet het. *(af)*

ALEX *(staat op)*: Maar... *(gaat weer zitten)* Misschien moeten we toch weer kleiner gaan wonen.

De deur gaat open en een oude dame sloft binnen. Ze heeft een grote ouderwetse handtas en een brief in haar handen. Wanda komt achter haar binnen.

OLGA: Zo zo. Dus hier wonen jullie.

ALEX *(staat op en steekt aarzelend een hand uit)*: Dag mevro....

OLGA *(loopt straal langs hem heen en betast de tafel en de stoelen)*: Zo zo.... zo zo...

ALEX: Wie is dat?

WANDA: Geen flauw idee. Ze stiefelde zonder meer naar binnen en zei: "Zo, hier ben ik dan".

OLGA *(betast de bank)*: Dat is nog een goede bank. Lekker stevig. *(gaat zitten en wipt op en neer)* Niet één van die slappe dingen die ze tegenwoordig verkopen. *(trekt haar schoenen uit)* Hè hè. Dat doet goed. Die voeten van mij... Dat wil niet meer zo.

ALEX *(stapt naar haar toe, en steekt weer zijn hand uit)*: Mag ik mij even voorstellen.

OLGA: Ik ben helemaal van het station komen lopen.

ALEX: Ik ben Alex.

OLGA: Ik denk dan zie ik meteen wat... *(wrijft haar voeten)* en kan ik mij een beetje oriënteren.

ALEX *(wijst naar Wanda)*: En dit is Wanda.

OLGA: Maar bijna niemand weet waar de Vlielaan is. *(Alex laat zijn hand zakken, en kijkt naar Wanda, die verwonderd haar schouders ophaalt)* Ze hebben me van het kastje naar de muur gestuurd. Op het laatst dacht ik, zal ik dan toch maar een taxi nemen? *(gaat met haar benen languit op de bank onderuit zitten)* Ja, dit is een fijne bank.... Een fijne bank. *(pakt een paar kussentjes van de bank en legt die onder haar hoofd en in haar rug. Daarbij komt ze helemaal tot liggen)* Dit is een groot huis hè? *(Alex en Wanda knikken stom, en Alex loopt weer terug naar Wanda)* Een groot huis. Ja ja.... Ik had misschien toch eerder moeten komen.

WANDA *(luid)*: Als u nu eerst eens vertelt wie u bent.

OLGA: Maar ik wilde niemand tot last zijn. Dat heb ik jullie toen gezegd. Hè hè.... Ik moet even mijn ogen dicht doen hoor. *(haar arm met de handtas en de brief zakt naar beneden. De tas komt op de grond te staan)* Het was ook een hele wandeling. Een hele wandeling. *(komt een beetje overeind)* Mijn moeder zei altijd: Ouderdom is een zegen, omdat je dan tot inzicht komt. Al is het maar een klein beetje.... Daarom moet je dat met geduld dragen. *(gaat weer liggen)* Daarom wilde ik jullie ook niet tot last zijn. *(ogen dicht)* Maar.... dat hoeft nu niet meer. *(haar ademhaling wordt regelmatig)* Nee, dat hoeft nu niet meer. *(ze slaapt en de brief valt op de grond)*

ALEX: Ze slaapt.

WANDA: Ja, dat zie ik ook.

ALEX: Heb jij enig idee wie dat is?

WANDA: Ik zie haar vandaag voor het eerst.

ALEX: En wat doen we nou?

WANDA: Niets. Ze zal wel weer wakker worden. *(gaat weer zitten)*

ALEX: Je kunt toch niet zomaar een vreemd huis binnenlopen.

WANDA: Nee. Maar zij denkt dat ze ons kent.

ALEX *(bukkt zich en pakt de brief die op de grond ligt)*: Misschien is ze een beetje geschift. *(wuift met zijn hand langs zijn voorhoofd)* Een beetje plem-plem.

WANDA: Die indruk maakt ze niet.

ALEX *(kijkt in de brief)*: Hier staat wel ons adres onder. Vlielaan 321.

WANDA: O. Staat er ook Katwijk bij?

ALEX: Nee. *(kijkt naar de bovenkant van de brief)* Maar hier bovenaan wel. Katwijk 7 juli. *(of datum van de dag na de voorstelling)*

WANDA: Het is vandaag pas de zesde. *(of de juiste datum)* De PTT is wel vlot tegenwoordig. Staat haar adres erin? Haar naam?

ALEX: Er staat alleen maar: Lieve tante.... en het is getekend Wil en Adriaan.

WANDA: Het is wel niet netjes, maar lees hem toch maar voor.

ALEX *(leest)*: Lieve tante. We hebben het hier in Katwijk best naar ons zin. Met de burens kunnen we goed overweg. Aan de tuin hebben we nog een hoop te doen. Maar zo te zien kunnen we in het najaar een hele lading appels plukken.

WANDA: Wij hebben geen appels.

ALEX: Jammer dat u niet komt kijken. Maar als er ooit iets mocht zijn, met de gezondheid of zo, de deur staat altijd voor u open. En we hebben hier ruimte genoeg. In grote letters zet ik ons adres hieronder. We zijn nog niet de grens over geweest, maar dat komt ook nog. Nog hartelijk bedankt voor alles en vele vele groeten van Wil en Adriaan. *(laat de brief zakken)* En dan staat ons adres hieronder. Vlielaan 321.

WANDA: Alleen zijn wij geen Wil en Adriaan.

ALEX: Nee. Maar dat denkt ze wel.

WANDA: Ja. Of ze doet net alsof.

ILSE *(op)*: Ik ben maar niet meegegaan, want... *(stokt als ze Olga op de bank ziet liggen)* Wie is dat?

WANDA: Dat weten we niet Ilse.

ILSE: Weet u dat niet?

ALEX: Nee. Ze kwam zomaar binnenwandelen.

ILSE: O, wat leuk.

WANDA: Vind jij dat leuk?

ILSE: Ja natuurlijk. Maar waarom slaapt ze?

WANDA: Omdat ze moe is.

ILSE: Maar..... wanneer is ze dan binnengekomen?

ALEX: Nadat jij wegging.

WANDA: Ze kwam binnen, keurde de kamer, vond de bank erg naar haar zin, ze ging erop liggen en viel in slaap.

ILSE: Ach, jullie houden me voor de gek.

ALEX: Nee nee, echt niet. Zo ongeveer was het wel.

ILSE: Dan is ze gewoon het verkeerde huis binnengestapt. Misschien moet ze verderop zijn.... en daar maken ze zich natuurlijk dood ongerust.

ALEX: Mis. Ze moest op de Vlielaan 321 zijn.

ILSE: Hoe weet u dat dan?

ALEX: Staat in de brief. *(houdt de brief in de hoogte)*

ILSE: Had u een brief gekregen?

ALEX: Nee, die had ze in haar hand. Hier. *(geeft de brief)*

ILSE *(kijkt)*: Ziet u wel dat u mij voor de gek houdt.

ALEX: Hoezo?

ILSE: De brief is twintig jaar oud.

ALEX en WANDA: Hè?

ILSE: Het staat hierboven... 7 juli 1973.

ALEX *(onnozel)*: 1973?

ILSE: Hebt u dat dan niet gezien?

ALEX: Nee, niet opgelet. Maar, dat verklaart misschien het een en ander.

WANDA: Dan moet ze die brief twintig jaar trouw bewaard hebben. Het is toch wat. Dan zijn die Wil en Adriaan waarschijnlijk de vorige eigenaars van dit huis.

ALEX: Nee. Dat waren Francois en Eleonore Dubois.

WANDA: O. Nou dan de eigenaars daarvóór.... of daarvóór. In twintig jaar kan een hoop gebeuren.

ILSE: Het is maar een kort briefje.

ALEX: Ja, veel staat er niet in.

ILSE: Voor mensen die pas in een andere plaats zijn komen wonen.

ALEX: Hoe weet jij dat?

ILSE: Dat staat hier toch. "We hebben het hier in Katwijk best naar ons zin". Zo iets schrijf je alleen maar als je pas in Katwijk bent komen wonen.

WANDA: Zo zie je maar weer. Lezen is ook een kunst.

ILSE: Er staat ook niets over de omgeving in. Maar wel: "We zijn nog niet de grens over geweest". Daar klopt toch iets niet.

ALEX: Misschien wilden ze naar Engeland.

ILSE: Dan schrijf je dat toch niet zó. Er staat ook niets over het strand in die brief.

WANDA: Moet dat dan?

ILSE: Nee mams dat moet niet. Maar het zou logisch zijn. En het is niet logisch om te schrijven "We zijn nog niet de grens over geweest". Tenzij je bij de grens woont.

ALEX: Wacht eens even. Als ik het goed heb is er ook nog een Katwijk in Gelderland.... of Noord Brabant.

ILSE: Dat zou dan ook beter kloppen met de lading appels, die ze kunnen plukken.

WANDA: Nou, dan zit ze hier mooi mis.

ILSE: Was er geen envelop bij met een afzender?

ALEX: Ze had alleen die brief bij zich.

WANDA: Misschien in haar tas. Daar op de grond.

ALEX: We kunnen toch niet in haar tas gaan snuffelen.

WANDA: Waarom niet?

ALEX: Dat hoort niet. Dat is niet netjes.

WANDA: Er is zoveel niet netjes.

ILSE: We moeten toch weten wie ze is, en waar ze vandaan komt.

ALEX: Ja ja... Maar....

ILSE: Bovendien heeft u de verantwoording voor haar.

ALEX: Ik?

ILSE: En voor ons!

ALEX: Hoe bedoel je?

ILSE: Ze kan wel een gifmengster zijn. Een massamoordenares.

ALEX: Dat mens? Kom nou.

ILSE: Die zien er altijd zo onschuldig uit. Maar als we morgen allemaal dood zijn, dan

WANDA: Zeg. Schei uit alsjeblieft.

ILSE: Goed. Ik zeg niets meer. Maar ik ben liever niet netjes dan dood. U kunt natuurlijk ook alles vastbinden voor we naar bed gaan.

WANDA: Vastbinden? Waarvoor?

ILSE: Misschien is zij het paard van Troje.

WANDA: Wat is dat nu weer?

ILSE: En als wij slapen opent zij de poort van de ommuurde veste, oftewel de voordeur voor de haviken van de nacht, en is morgen alles weg.

WANDA: Schei je nu uit of niet!

ALEX: Nou ja.... Een beetje gelijk heb je wel. Een mens kan ook te goed van vertrouwen zijn. *(staat op, pakt de tas, zet hein op tafel en bekijkt hem)*

WANDA: Dan moet je 'm wel openmaken.

ILSE: Wacht maar. Paps durft niet. *(pakt de tas, opent hem, en schudt hem boven de tafel uit)*

WANDA: Niet zo ruw Ilse.

ALEX: Een beetje voorzichtig met andermans spullen.

ILSE: Ik doe toch niets. *(schuift allerlei dingen, zoals een kam, haarborstel, make-up enzovoort opzij)* Zo, daar hebben we niets aan. Maar hier.... Een pas. *(kijkt erin en leest)* Edelweiss, Olga... Wat een grappige naam Edelweiss. Woonplaats Rotterdam. Wat een leuke foto. Maar... *(kijkt even naar Olga)* daar lijkt ze helemaal niet op. Ach, die pas is zo oud als de weg naar Rome. Daar hebben we ook niets aan.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto